

her i Landet, og jeg vil virkelig tillade mig at opfordre mine ærede Kolleger her til at se, om de ikke kunne sætte sig i Spidsen for Dannelsen af et saadant Selskab. Saa kunde de derefter henvende sig til Regjeringen, som jo, efter hvad vi have Grund til at tro, maaske ogsaa paa en eller anden Maade kunde komme et saadant Selskab til Hjælp, indtil det var blevet saa fæstnet, at det kunde staa paa egne Ben. Smidstertid, som man siger: mens Græsset gror, dør Hørfemor, og her er nu disse 9 ulykkelige Fiskere. Den høit-ærede Minister vil have lagt Mærke til, at Udvalget ved at henvise Andragendet til ham bl. A. ogsaa udtaler som sin Hensigt dermed at give Anledning til en Overveielse af dette Spørgsmaal og bevirke, at Andragendet kan blive underjagt og Ansøjerne mulig erholde nogen Hjælp. Denne sidste Henstilling forekommer det mig dog, at man, uden at krænke noget som helst Statsprincip, kunde lade sine Fyldest, idet man jo, om ikke Andet, hvis Kommunerne vilde være villige til at hjælpe Vedkommende, kunde lade Staten igjen hjælpe disse Kommuner lidt til at bære den Slags Byrder. Det er jo et aldeles ekstraordinært Tilfælde, der kun vil kunne forekomme, saalænge der ikke eksisterer nogen Forsikringsforening af den nævnte Art. Saasnart en saadan er dannet, siger man til Vedkommende: Du kan forsikre selv. Du skal ikke tigge og heller ikke vente nogen Gave; men saalænge der ikke er en saadan, er Sagen en ganske anden, saa er det naturligt, at Vedkommende henvende sig det eneste Sted, hvor de ere blevne vant til i en Arrække at møde Medfølelse for Ulykker, der træffe den fattigere Del af Befolkningen i Landet. Jeg vil altsaa tillade mig særlig at henlede den høit-ærede Ministers Opmærksomhed paa, om man ikke kunde gaa en saadan lidt ekstraordinær Vej, som jeg nu har antydet; men jeg maa derhos sige det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen), som har interesseret sig saa varmt for Sagen og indbragt Andragendet, at han skulde prøve paa, om han ikke kunde faae nogle af de nærmestliggende Autoriteter til at forene deres Begjæring med de paagjældende Fiskeres.

Thorup: Jeg tror, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) har opfattet mig noget forkert. Jeg kan godt se, at det er meget uheldigt for disse stakkels Fiskere i Høiby og Odden Sogne, at de skulde miste deres Redskaber, men jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme mig og indse, at det kan være ligesaa uheldigt for andre Fiskere, naar de miste deres Garn. Det er vist ikke det ærede

Medlem ubekjendt, at f. Ex. ved Harboøre mistede Fiskerne ikke alene deres Redskaber, men ogsaa deres Baade, der nemlig bleve sønderflaaede ved en Storm engang i Sommer. Jeg kunde nævne det ærede Medlem, at f. Ex. oppe paa min Egn for et Mars Tid siden var der mange Familier, flere end her er Tale om, som fik deres Garn ødelagte en Nat paa Grund af ulovligt Fiskeri. Jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at det er vanskeligt at komme til at støtte disse stakkels Fiskere, thi skulde vi end paa denne ekstraordinære Vej ligefrem direkte støtte dem, tror jeg, vi ville komme til at gaa meget vidt, dersom vi skulde dele Sol og Vind lige. Man kan jo se af selve Andragendet, at de have andre Næringer ved Siden af. Det siges vel, at det er deres Hovednæring, men af de nævnte Folk ved Harboøre var der, saavidt jeg veed, flere, som ikke havde anden Næring. Det fremgaar tydelig af de officielle Meddelelser, der ere tilfillede Fiskerindvalget, at det kun er ganske enkelte Familier, der helt enere sig ved Fiskeri. Det ser ogsaa ud til, at den Indtagt, de her omhandlede Folk have ved Fiskeriet, er meget forsvindende, saa det fremgaar klart ogsaa deraf, at de maa have andet Erhverv ved Siden af, og om de end ere meget fattige, have vi dog ogsaa meget fattige Egne paa Vestkysten af Sjælland. Vi kunne se tydelig og klart af de Indberetninger, Sogneraadet eller maaske Sognefogden har givet, at det Erhverv, disse Folk have ved Fiskeri, ikke er meget stort. Jeg skal ikke her nævne endel Tal, men den, der har Øyst til det, kan efterse denne Protokol. Jeg skal endvidere sige til, at jeg tror, at netop disse Fiskere derude vilde have meget godt af at læse Fiskeritidenden. Thi medens deres Erhverv ved Fiskeri, som sagt, ikke er meget stort, fiskes der ved Odden med ikke mindre end 60 Ivenste Baade aarlig. Altsaa, de Folk forstaa bedre at fiske end vore egne. Jeg tror, det ærede Medlem har gjort mig uret, naar han tror, at jeg, som saa tidt har havt Velighed til at se Fiskegarn blive ødelagte, ikke kan have Medfølelse med disse Folk. Men jeg indser, at det er et farligt Princip at hjælpe nogle enkelte sjællandske Fiskere og ikke at tage andre med, som maaske have lidt langt større Tab og ere ligesaa fattige. Som Følge deraf har jeg Betænkelighed ved at gaa videre, end Finantsubvalget har indstillet, nemlig „muligt“ at komme disse Folk til Hjælp. Jeg tror ikke, at denne Mulighed vil komme tilstede, men det kan jo dog være, at der kan falde Lidt af til dem. Jeg agter at stemme for den gjorte Indstilling. Med Hensyn til, hvad den ærede sidste